

Братки молитвы ся изчетохъ, Отпустъ вечерны вѣкъ ся дадѣ. Гл. 103. Евангеліето са исчете отъ свѣщенникать. Зк. 34. 2) сочту, со-
считываю: До кат' изчета до три или азъ, или ви, или и двама да не
живѣмъ вече. Л. Д. 1875 р. 152.

Исчѣшж Исчѣшламъ *гл. св. Исчѣс(у)вамъ* *Ц. гл. дл. при-*
чешу, причесываю: Не'естица Самовилска, Тебѣ, майко, отмѣнида,
Татко-ѣ бѣла променица, Брату перче исчешлано, Сестрѣ леса упле-
тена. М. 1. Че тя е по мода-та облѣчена и изчесана не показува че
тя е приспособена за съпружеский животъ. Л. Д. 1873 р. 72.

Исчѣстж *гл. св. Исчѣстямъ Исчѣст(ю)вамъ* *гл. дл. 1)*
вычищу, вычищаю: Изметила исчистила (дворъ), Та застана спроти
слонце. М. 573. Желви-тѣ исчистватъ всички кошета отъ молици, въ
градини-тѣ изчистватъ глистен-тѣ, перерудки-тѣ и пр. Л. Д. 1876 р.
58. 2) искореню, искореняю: Той Мустафа байрактаръ стана Великий
Везиръ въ Цариградѣ, нѣ и него послѣ изгорихъ жива яничари тамъ,
защо-то ся бѣ съединилъ съ султана и търсяше способъ да ги из-
чисти. Гл. 280.

Исчѣплж *гл. св. Исчѣпламъ Исчѣплювамъ* *гл. дл. вы-*
ковыряю, вычищу, выковыриваю, вычищаю: Съ тоя прахъ трѣбува да
ся чистятъ жаб-ти не само заранъ, нѣ и слѣдъ обѣдъ и вечеръ,
откакъ ся исчоплятъ и истрѣжъ съ четекъ всички останки отъ ѣсте-
то измежду жобы-ты. Л. Д. 1874 р. 63. Въ перен. см. вымолю, выпро-
шу (*у кого денегъ*).

Исчѣвамъ са *гл. св. послышусь (о юлосъ):* Като ся наядѣтъ
свати-тѣ, исчѣва ся гласъ: „нѣма ли нѣкоя да ни поиграе мари?“ Ч. 77.

Исчѣдвамъ са *гл. дл. возвр. недоумѣвамъ, изумляюсь:* Нѣ то-
гава начна да ся изчюдва, съ кой начинъ да вкара (добытъкътъ) въ
плетнята, която бѣше телкозъ здраво съзидена отъ вредомъ. Р. А. 52.
Р. ся исчюдва доста време заради тая гледка. Р. А. 112. **Исчѣд-**
вание *с. с. изумленіе:* Робенсынъ съгледа изъ неаница съ голѣмо
изчюдваніе да ся пробива на връха на тая планина една страшна
бездѣлка. Р. А. 56.

Исчѣвамъ *гл. св. Исчѣквамъ* *гл. дл. 1)* *выкую, выковыиваю*
(въ перен. зн. разработаю): У градове-тѣ не мислятъ да спестятъ ни па-
рица за утрѣ, защото-то това, економията, като да е излезла вече отъ
мода-та, та за тѣхъ лесно може да са приспособи пословицата: „що-то
исчука, той го испука“. Л. Д. 1876 р. 60. 2) выколочу, выколачиваю
(о бѣльѣ): Немамъ плоча, лудо-ле море, (кошуля) да исчукамъ. „Твои-
те подзе мраморъ плоча“. М. 456.

Исчупж *гл. св. Исчѣпвамъ* *гл. дл. 1)* *сломаю, сламываю; ра-*